

שבת אחים גם יחד

שבת שירה: האחים רולי ויואלי דיקמן בראיון מיוחד, עם שיר מיוחד לגולשי כל הזמן וקוראי "כל ישראל" • וידאו

29.01.2015 | 14:36 | ט' שבט התשע"ה | חני בלייך

יואלי ורולי דיקמן

האחים יואלי ורולי דיקמן הם השמות המבטיחים ביותר במוסיקה החסידית בשנים האחרונות ■ השניים עשו דרך ארוכה מאחורי הקלעים של האלבומים החסידיים המוכרים, אל קדמת הבמה: רולי הוא אחד מזמרי החתונות המובילים היום, ויואלי הוא בעל תזמורת מצליחה, ואחד המעבדים המוסיקליים העסוקים והמצליחים ביותר ■ ערב שבת שירה, השניים מתכנסים לראיון מיוחד ל"כל ישראל" על ההתחלה שלהם ביחד, על יחסי אחים במוסיקה ועל הפתעות המוסיקליות ששניהם מכינים בימים אלו

מאת: חנני בלייך ■ צילום: בועז בן ארי

רק לאחר שנסתיים הראיון עם האחים דיקמן, ואנחנו נפנים יחד לאולפן ההקלטות "גל קול", אפשר לגלות עד כמה שהשניים מתואמים מוזיקלית: יואלי מנגן על הפסנתר תו אחד או שניים, ורולי מיד "עולה" על השיר שהולך להתנגן ומצטרף אל אחיו המנגן בשירה. ואותו דבר להיפך: רולי רק מוציא מפיו את הצליל הראשון של השיר הבא שהוא מבקש לשיר, ויואלי כבר מבין בדיוק לאן הוא חותר, וידיו כבר

מלהטטות בדייקנות על הפסנתר, מנגנות את הלהיט הבא של המוסיקה החסידית שיוצא ברגעים אלה מתחת ידיהם.

אבל לא פלא שהם מבינים מוזיקלית אחד את השני טוב כל-כך: הם אחים, הם חיו בבית אחד, ובמשך כל השנים הם גדלו מוסיקלית אחד על ברכי השני, וביחד ניתבו לעצמם את הדרך המוסיקלית בה יילכו ימינם. והנה זה אכן קורה.

שני האחים רולי (ישראל) ויואלי דיקמן (רולי גדול בשנתיים מיואלי), נחשבים ל"נערי הפלא" של המוזיקה החסידית. הם אמנם לא נערים, וכבר שניהם מגדלים את ילדיהם עצמם, אבל כך תעשיית המוזיקה החסידית מסתכלת עליהם: שני צעירים שנחתו משום מקום, שעושים בעשור השנים האחרונות את דרכם במוזיקה החסידית, עד שעלו לשלבים הכי גבוהים בסולם התווים: יואלי הוא אחד המעבדים הכי גדולים היום בשוק המוזיקה החסידית, מי שאלבומי טובי הזמרים החסידיים בימינו עוברים ומלוטשים תחת ידיו ולחניו נחשבים כלהיטים הכי גדולים שיוצאים היום לשוק; רולי הוא זמר חתונות מהשורה הראשונה של זמרי החתונות החרדיות, שמופיע מידי ערב בחתונות המגזר. ביחד הם משלבים פעולה כבר מילדותם, ועד לאלבום החדש של רולי שהולך וקורם גידים בימים אלה: רולי מופקד על השירה, ויואלי מופקד על ההפקה המוסיקלית ועל חלק נרחב מהלחנים והעיבודים באלבום המתקרב.

איך הכל התחיל?

יואלי: "זו שאלה מאד טובה. בגיל 3 הבטיחו לי הוריי מתנה אם אני אלך לישון מוקדם. המתנה הייתה אורנג'ית של 'קסיו', בעלת 3 אוקטבות בלבד. מאז שקיבלתי אותה התחלתי לבלות איתה שעות, כשמה שאני 'מנגן' (עוד לא ממש ידעתי לנגן) עליה בעיקר, הם ניגוני יום כיפור שאבי היה מתפלל כל שנה כחזן, באחד מבתי הכנסת הגדולים בחיפה".

רולי: "אבא היה חזן בבית הכנסת המרכזי בשכונת הרצליה בחיפה, בית כנסת ענק שהתפללו בו מאות אנשים".

יואלי: "בשבילי האורנג'ית הזו הייתה ההתחלה של כל מה שקשור במוזיקה ובנגינה. וראיתי שזה מה שמעסיק ומעניין אותי. לא רציתי ממתקים ולא משחקים, רק שייתנו לי לנגן באורנג'ית הקטנה את ניגוני הימים הנוראים. לאחר מכן, בגיל 8, כבר קנו לי אורנג'ית מתקדמת יותר. אז כבר ידעתי גם לנגן טוב יותר,

הימים הנוראים. לאחר מכן, בגיל 8, כבר קנו לי אורגנית מתקדמת יותר. אז כבר ידעתי גם לנגן טוב יותר, ובמשך כמה שנים הייתי מנגן עליה את השירים המוכרים שיצאו באותם ימים. במישור המעשי יותר, החשיפה הראשונה שלנו למוסיקה מקצועית, הייתה כבר כאשר היינו נערים צעירים. הכרנו בחור חולה של"ע גם נפטר לאחר מכן, חיים לוי שמן, ורולי ואני הלכנו המון לשמח ולשיר אתו.

"במשך תקופה ארוכה הפקנו אצלו בבית המון קומזיצים ואירועי מוסיקה, עד שהגיע הרעיון להלחין לו לשיר מיוחד. הייתי אז בבית וניסיתי להלחין כל מיני מילים שקשורות ל'חיים', ואז יצא לי משהו ורציתי להקליט אותו באולפן. הבעיה: מימי לא הייתי באולפן ואף לא ידעת תווים. הלכתי אז לנגן שפגשתי באחד האירועים, וביקשתי ששיגי לי את מספר הטלפון של פטר ורטהיימר (נגן סקסופון מוכר, ח.ב.). לצלצתי אליו ולעוד נגנים ואמרתי להם: שלום, אני ילד 14, ואני רוצה שתנגנו בשיר שלי... הם שמעו קול של ילד, הרימו אולי גבה, אבל ממש כולם ענו בחיוב ובאו בהתנדבות כששמעו על הבחור. הרמנו אז, כשאנחנו כאמור ילדים בני 14, הפקה שאין מה להתבייש בה: הבאנו את הזמר אריה ברונר, הבאנו עשרה חברי מקהלה לשיר, הבאנו את הנגנים הידועים ביותר והקלטנו את הכל באולפן. זה היה המפגש הראשון שלנו עם מוסיקה מקצועית, ועם עולם ההפקה והאולפנים".

רולי: "הבאנו אז לחיים ז"ל את השיר הזה כהפתעה גמורה ליומולדת, לאחר שהדפסנו אותו על דיסק, כשיואלי ואני מקדישים לצורך כך את המאה-מאתיים שקלים שחסכנו ביחד..."

יואלי, איך כתבת את התווים ואת העיבוד, כשעוד כלל לא למדת תווים?

רולי: "הוא ניסה, וזה הצליח לו".

יואלי: "ממש כך. כבר תקופה לפני כן ישבתי עם עצמי: קראתי חוברות תווים של מוצרט ושמעתי את היצירות, וחברתי אחד לאחד בין מה שאני שומע לבין התווים שמול עיניי. כך לימדתי את עצמי תווים, ומאוחר יותר כתבתי לנגנים הללו את העיבוד והנגינה לשיר, ושמחתי ואולי אף הופתעתי לראות שהם אכן מבינים ומנגנים בדיוק את מה שכתבתי עבורם".

הקימו אולפן בעשר אצבעות

ואיך הכל החל אצלך, רולי?

"גם יואלי וגם אני נמשכנו כבר כילדים קטנים למוזיקה, כשעוד כמובן לא ידענו כיצד כל אחד מגדיר את עצמו, כזמר או כמנגן ומעבד. פשוט היינו יושבים ושרים לעצמנו. אני זוכר שתפסנו איזה מסדרון בבית שהיה בו 'אקו' (הד) חזק יותר, ושם היינו שרים שעות ורבים מי שר יותר יפה... האירוע הראשון בחיי כזמר, הגיע כמה שנים לאחר מכן: אני הייתי בשיעור ג' בישיבה קטנה, וכמובן שאני הייתי האחראי

להזמין את הקלידן לפורים, והזמנתי את הקלידן הוותיק מיקי גרז. וכשהזמנתי אותו, הודעתני לו חד משמעית שאני הולך לשיר שם... (המזל שלי היה שכולם היו אז שיקורים ולא ממש שמו לב לשירה הלא הכי מקצועית דאז שנשמעה מהרמקול...). כשנגמר האירוע, בא אליי מיקי, וביקש שאצטרף אליו ואל קבוצת בחורי ישיבות שמגיעים מידי מוצאי שבת מטעם 'זכרון מנחם' לשמח ולשיר בבתי חולים.

מאז, כל מוצאי שבת שהייתי בירושלים הייתי הולך ל'הדסה' ולבתי חולים נוספים לשיר ביחד עם מיקי גרז. כבר אז ידעתי שאני יותר מתחבר לשירה ופחות לנגינה על קלידים, כי הייתי יותר אנרגטי. באירועי חסד אחרים שהתחלתי לשיר בהם, כמו אצל חיים לויין ז"ל, הייתי לוקח איתי את יואלי, שינגן איתי".

באותה תקופה פנה לרולי אחד מחבריו לישיבה (היה זה כבר כאשר למד בישיבה גדולה), וסיפר שיש לו לחן טוב שהוא מבקש להקליט אותו בצורה מקצועית. רולי מיד הפנה אליו את אחיו, יואלי. במיוחד לצורך הקלטת השיר קנו האחים כרטיס קול ומיקרופון שניתן לחבר למחשב כדי להקליט את השיר בצורה נאותה. יואלי ניגן, רולי שר, ויצא מזה שיר נהדר. תקופה לאחר מכן שמע על זה חבר נוסף, שסיפר כי חוגגים להוריו "חתונת כסף", ומשפחתו מבקשת להפיק עבורם שיר. כאן האחים עלו רמה אחת. רולי: "הלכנו לאחד האולפנים המובילים בבני ברק, והקלטנו את השיר הזה עם נגנים ועם מקהלה גדולה. כשסיימנו להקליט את השיר, אמר לנו זנו שעובד אצלו כעת באולפן ילד פלא בשם מידד טסה, שהולך להוציא דיסק משובח מאד ('על נהרות בבל'), וביקש שנעזור לו להקליט מקהלה לשיר החסידי שהופיע באותו אלבום. עשינו לו את זה, ובי"ה יצא מעולה. מידד נהנה מהעבודה שלנו וביקש שנעשה לו מקהלה לשיר נוסף, אבל אז אמרנו לעצמנו: למה ללכת להקליט באולפן אחר, כשאפשר להקים אולפן משלנו? נסענו לאיזו נגריה בדרום תל אביב, קנינו ממנה כמויות של עצים שיתאימו לבניית אולפן אקוסטי, ויחד בנינו במשך חודשיים אולפן חדש בעשר אצבעות, בחדרון קטן בבני ברק, שיצא בסופה של עבודה אולפן הקלטות מקצועי לכל דבר".

יואלי: "ההפקות הראשונות שלנו, שהיו עם מידד טסה, יצאו מהאולפן הזה. שם ממש נחפשנו לעולם ההפקה, מא' ועד ת'. זו הייתה תחילת הפריצה המקצועית של שנינו".

רולי: "לאחר מכן הקליטו באולפן שלנו גם אמנים נוספים, כמו מנדי ג'רופי, אפרים מנדלסון וגלעד פוטולסקי ועוד. עברו בו גם טובי הנגנים. אולי חצי מכל תעשיית המוזיקה החסידית בארץ, עברו בחדרון הזה".

בתקופה היא, אומר יואלי, שניהם לא חשבו על כסף או על פרנסה, אלא פשוט נהנו מחדוות היצירה.

"הייתי יכול לשבת חודשים על פראזה של שמונה תיבות, להבין איזה מהלך מוזיקלי של אקורדים אני רוצה שיהיה בשיר שאני עובד עליו".

אחרי ההפקות הללו הגיע ליואלי הזמר יוסף חיים שוואקי, שעלה אז לארץ, שביקש לעבוד אתו. זה היה הדיסק המקורי הראשון שיואלי עבד עליו. "חביבין", הוא אומר, "הדיסק שיצא מזה, היה דיסק אולי אפילו קצת מוגזם מבחינה הפקתית. עשינו שם פתיחים סימפוניים ארוכים ומיוחדים שאנשים ממש דיברו עליהם. כעת, אגב, יוסף חיים ואני עובדים על דיסק חדש שעתיד לצאת בעז"ה לקראת פורים, דיסק שיביא עמו הרבה להיטים שייכנסו לשוק המוזיקה החסידית בתקופה הקרובה".

רולי: "גם אצלי, כל הפן הראשוני של השירה היה אך ורק באירועי חסד. לא דמיינתי בכלל שזו עתידה להיות הפרנסה שלי. עסקתי בזה ממש רק בגלל שאהבתי לשיר, וזה נתן לי המון רוח חיים. אבל יום אחד ניגש אליי אחד האורגניסטים ששרתי אתו ביחד באותם אירועי חסד, וביקש שאצטרף אליו לחזרה מוסיקלית בביתו. ואז הוא אמר לי שאם אסכים, הוא רוצה שאשיר אתו ב'שמחת בית השואבה' בסוכות של אותה שנה. האירוע הזה גרר בתוכו עוד אחד ועוד אחד, ובאותו סוכות שרתי כל ערב. ואז הגיע אליי אמרגן חתונות, ושאל אם אוכל להופיע בחתונה מסוימת. שרתי שם, ומאז הכל היסטוריה".

אחרי עוד ועוד אירועים שהחל להופיע בהם, רולי הלך ללמוד פיתוח קול בצורה מקצועית. אבל לצד החתונות ושיעורי פיתוח הקול, לא זנח את מה שצמח ממנו: השירה לחולים ל"ע ובאירועי חסד, שירה שנמשכת עד היום, בכל עת בה הוא מוזמן. בדרך כלל כל זמר מספר את זה על עצמו, אבל בנוגע לרולי זו האמת לאמיתה. "אני מרגיש שהתפקיד שלי בחיים שקיבלתי מרבש"ע הוא לשיר באותם אירועים ולשמח אנשים שבורים, ואני לא יכול לוותר על זה", הוא אומר.

ביום באולפן, בלילה בחתונה

כשאנחנו מנסים לברר איתם מתי הם לקחו כל אחד את כיוונו הוא בעולם המוסיקה, זה בתחום השירה וזה בתחום הנגינה, מסביר רולי: "הגיע שלב מסוים, בו הבנו יום אחד שאני הולך לכיוון השירה ויואלי יותר לכיוון היצירה, ההפקות המוסיקליות והניצוח. כל אחד נמשך לתחום שהוא טוב בו".

ומאז הם אכן משלימים האחד את השני, ואף מופיעים לרוב ביחד – מאז שיואלי פתח לפני כשנתיים את תזמורת החתונות המצליחה שלו. יש לשניים אנרגיה מיוחדת כאשר הם מופיעים יחד בחתונות. רולי מגיע עם האנרגיה המתפרצת הידועה שלו, וואלי מביא אתו את המתנה המוסיקלית הייחודית בה ניחן.

התזמורת של יואלי נפתחה בעקבות לחץ שהוא קיבל מחתנים שביקשו שהוא ינגן בחתונתם. בתוך זמן קצר מאז שפורסם שהוא פותח תזמורת, היומן שלו התמלא חודשים קדימה. אך מה שהפריע לו מלכתחילה להקים תזמורת הייתה המקצועיות שלו. הוא היה רגיל כל השנים לשבת באולפנים עם הנגנים הידועים ביותר בארץ, שמנגנים בדיוק הכי מקסימלי. מכאן להופיע בחתונות עם הרכב שכל רגע יכול לשנות את השיר הבא ("ליימים", אם רב נכנס, או לפי דרישת הבחורים) – היה כמעט מסירות נפש בשבילו. אבל הוא עשה את זה. "עשיתי לעצמי הבדלה ברורה בין עולם ההפקות, האלבומים והאולפנים, לבין החתונות בהן אני מנגן. אם בהקלטות האולפן אנחנו דואגים שהכל יהיה מוקפד עד לדבר הקטן ביותר, ויכולים להתעכב על כל רעיון מוסיקלי זמן רב, הרי שבחתונות זה משהו אחר לגמרי: אנחנו פשוט הולכים לשמח חתן וכלה. זה הערב שלהם וזו בעז"ה החתונה היחידה של שניהם שהם יחוו בחיים, והמטרה שלנו היא אחת: לעשות להם שמח. ובי"ה זה מה שאנחנו עושים. כמובן, הנגנים שהבאתי איתי להרכב היו המקצועיים והטובים ביותר, וחשוב לי מאד איך נישמע – אבל בלי לשכוח את המטרה העיקרית, שהיא שמחת חתן וכלה. באולפן אני רגוע ויכול לשבת שעות, ובחתונות אני מוציא מעצמי את המרץ והאנרגטיות שבי. החשוב לי מכל הוא לבוא בסוף החתונה לחתן, ללחוץ את ידיו ולומר לו מזל טוב, ולשמוע ממנו ש'עשינו לו את החתונה'. זה שווה את הכל. למרות שאני יכול לכאורה להעדיף את העבודה השקטה באולפנים, אני מנגן בחתונות – פשוט כי אני כל-כך אוהב את זה".

שינים מופיעים בחתונות רק ביחד?

רולי: "מופיעים הרבה ביחד, אבל לא רק. כמובן, שינוי ביחד זה משהו מיוחד. גדלנו ביחד ויש לנו את אותן אנרגיות, כשמספיקה קריצת עין מצדו של יואלי כדי שאני אבין בדיוק מה הוא רוצה, אבל לצד זאת שינוי עובדים עם כולם, ומפרגנים לכולם. אני שר עם תזמורות רבות, ואצל יואלי שרים פעמים רבות זמרים אחרים חוץ ממני".

התזמורת של יואלי כה הצליחה, עד שבשנים האחרונות הוא מוזמן פעמים רבות לחתונות יוקרתיות בחו"ל, ובעיקר בארה"ב. "זה מעניין לראות את ההבדל בין החתונות בארץ לחתונות בארה"ב. שם, אפשר לומר שהחלק המוסיקלי החשוב של החתונה – מתחיל ונגמר בחופה. כשפעם ניגשתי לבעל שמחה לשאול על שיר מסוים לריקודים, הוא אמר לי: מצדי תשיר שיר אחד בריקודים ותלך הביתה. מבחינתי, בחופה נגמר החלק המוסיקלי... וזה בגלל שבארה"ב החופה היא עיקר החתונה: לפני כן יש

קבלת פנים, יש רב שדורש במהלך החופה, ויש שירים שאנחנו מגנים אחרי כל קטע וקטע".

דיקמן. צילום: ישראל ברדוגו

הדמעות של היהודי בניו יורק

בחודשים האחרונים עובד רולי דיקמן במרץ על אלבומו האישי החדש. "הופעתי בכל מיני מקומות בעולם, והרגשתי שנח לי הרבה יותר לשיר שירים שהם שלי. בסופו של דבר זה נעים וכיף לשיר שירים שהם שלך ולראות איך הקהל נהנה מהם. כך הגיעה ההפקה של השיר הראשון, 'קולנו תשמע', אותה עשה

רולי עם יואלי, שהביא במיוחד בשבילה את נגני הסימפוניה הישראלית, עם עשרות כלי מיתר. "כששרתי את זה באירועים השונים, ראיתי איך בחורים מכל גווי הישיבות שרים את זה ואוהבים את השיר, וקיבלתי עליו כל כך הרבה תגובות, שהביאו לי עוד יותר חשק להוציא אלבום שלם".

ואך טבעי היה שהמוסיקאי אתו יעבוד על האלבום, יהיה אחיו, יואלי, מהמוסיקאים המבוקשים במוסיקה החסידית בשנים האחרונות. כדי לגוון יהיו באלבום הזה כמה מעבדים ומלחינים, אבל את ההפקה המוסיקלית כולה עושים ביחד האחים רולי ויואלי דיקמן. בנוסף עסוק בימים אלה יואלי בהפקות מוסיקליות לגדולי הזמרים שייצאו בקרוב, כמו למרדכי בן דוד, לוי יצחק פאלקאוויטש מארה"ב, דדי גראוכר, שלומי דאסקל ואוהד מושקוביץ. בן דוד עובד אתו כבר תקופה ארוכה על אלבומו החדש. "אצל מרדכי יש משהו מאד מעניין", הוא אומר. "הדו שיח בינינו על ההפקה הוא שונה מהדו שיח עם כל זמר אחר. בדרך כלל זמרים מבקשים שבקטע הזה הם רוצים חצוצרות ובשיר ההוא הם רוצים עיבוד כזה וכזה. אבל למרדכי יש דיבור אחר: על הלחן, על המנגינה. על האמת שבשיר. ברגע שיש לחן טוב השיר שייצא יהיה מיוחד. זה הסוד שלו לאורך כל הדרך, שתמיד הוא הפתיע עם שירים שהלחנים שלהם היו כה מיוחדים. כמעבד אני תמיד אומר שברגע שיש לחן שיוצא מהלב והוא טוב, צריך רק לקחת עיפרון ולרשום לו תווים. למדתי מכל שנותיי במוסיקה דבר אחד: הפשטות מנצחת".

רולי: "הדיסק שלי שאנחנו עובדים עליו בימים אלה, הוא ברוח זו, יחד עם זאת הוא יהיה מוצר שמאפיין אותי ובעז"ה מאד מגוון".

רולי עומד על הבמה ערב ערב עם התזמורת המובילות בשוק (ואחיו כמובן ביניהן), והוא חי את הקהל ומה הוא צמא לשמוע. מכמה צלילים שהאזנו להם באולפן השבוע, ניכר בהחלט שיש למה לצפות.

מי ההשראה שלכם במוסיקה?

רולי: "קודם כל ב"ה אני יונק מכל מה שאני שומע ומקשיב להרבה סגנונות. אך באמת אדם שאני מאד אוהב ממנו ומעריך כזמר הוא אברהם פריד, ולא רק בגלל השירה אלא גם בגלל האופי והאישיות שלו כאדם. בתור ילד קטן גדלתי הרבה על שיריו. אבל אני כשלעצמי שר בסגנון שלי ולא מבקש לחקות אף אחד".

יואלי: "באשר לעיבוד המוסיקלי, בבית הוריי הייתי שומע הרבה 'פרחי' ואת העיבודים של ישראל לאם, אז אפשר לומר שההשראה שלי במוסיקה החסידית היא ישראל לאם, מלבד הרבה מאד מוסיקה קלאסית לה הקשבתי בילדותי. אבל בדומה למה שרולי אמר, השאיפה שלי היא להביא את הלב שלי לעיבודים

שאני עושה, שאנשים ישמעו בבית שיר או פתיח מסוים ויגידו: זה בטח יואלי עיבד"...

מהי השאיפה המוסיקלית שלכם?

רולי: "השאיפה שלי היא שיהיו יהודים בכל מקום בעולם שיכירו את השירים שלי, שיעלו חיוך על פניהם וישמחו אותם".

יואלי: "בתור שאיפה מקצועית, אני חושב שהייתי רוצה מתי שהוא להיות מנצח ראשי של תזמורת סימפונית כלשהי בעולם".

איזה אירוע נחקק בכם במיוחד מכל האירועים שהופעתם בהם?

"לפני כמה שנים הייתי בניו יורק, לאירוע מיוחד בחנוכה עם פרחי מיאמי. הלכנו להתפלל מעריב בבית כנסת בלורנס, ואחרי התפילה הגבאי רצה להכיר אותנו למתפללים, אז הוא דפק על הבימה ואמר שיש בבית הכנסת אורחים מארץ ישראל, וסיפר מי אנחנו. איך שהוא סיים, ניגש אליי יהודי מבוגר בן 82 ודמעות בעיניו. שאלתי אותו מדוע הוא נרגש? והוא סיפר לי שהוא אדם שהתגייר לפני עשרות שנים, לפני כן הוא היה מנצח ידוע של אחת התזמורות הגדולות בעולם. לימים הוא התגייר והקים משפחה חרדית למופת. הוא מספר לי שכעת אחד שאחד מנכדיו קנה דיסק חדש (היה זה של יוסף חיים שוואקי), והוא שמע בו רצועה בשם 'כל ישראל' שהיא עם עיבוד מיוחד של תזמורת סימפונית. 'כבר הרבה שנים אני לא שומע מוסיקה', הוא אמר לי, 'וכעת יצא לי לשמוע את זה. לא האמנתי שיש במגזר החרדי משהו שיועד לתזמר ככה מוסיקה קלאסית'. הדברים שהוא אמר ממש חיממו לי את הלב. כמעט דמעת יחד אתו".

רולי: "יש הרבה רגעים מרגשים, אבל אני דווקא לוקח איתי רגש מיוחד שהיה לי כאשר שרתי בחנוכה האחרון בפתח תקווה. הזמנתי לשיר על הבוקר באירוע מיוחד במינו בעיר, באירוע שכינס אליו מאות תינוקות של בית רבן מכל הארץ, אירוע מיוחד לתשב"ר אליו הגיעו מרנן ורבנן גדולי ישראל, מרנן הגראי"ל שטינמן, הגר"ח קניבסקי, הגר"י זילברשטיין והגר"י הלל שליט"א ועוד הרבה גדולים נוספים. לשיר באירוע כה מיוחד ומרומם שכל גדולי הדור מקובצים אליו, נגע לי מאד בלב והותיר בי זיכרון מתוק לעוד שנים רבות".

איזה יפה לשמוע אתכם כל השיחה מפרגנים אחד לשני. לא תמיד זה כזה פשוט בין אחים, ויש לך דוגמאות גם במוסיקה החסידית.

רולי: "זה ברור שרק ככה צריך להיות. וזה באמת מסר חשוב שפרגון הדדי זה דבר חיובי ומומלץ".

יואלי: "זה האופי שלנו. גדלנו על פרגון האחד לשני, ולימדנו את עצמנו שהפרגון הזה עושה לנו רק טוב, וכשכל אחד מאיתנו ידאג לשני – שנינו נרוויח".

תגיות: יואל דיקמן, רולי דיקמן